

KOMISSIO

**KOMISSION SUOSITUS,
annettu 17 päivänä helmikuuta 2004,
neuvoston direktiivin 95/53/EY mukaisesta rehujen yhteensovitettusta tarkastusohjelmasta vuodeksi
2004**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/163/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista 25 päivänä lokakuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 95/53/EY veloitetaan komissio laatimaan yhteisön tason virallisten tarkastusten tuloksia koskeva yleinen kokonaiskertomus. Kertomus pohjautuu jäsenvaltioilta vuoden 2002 tarkastusohjelmien täytäntöönpanosta saatuihin tietoihin.
- (2) Jäsenvaltiot totesivat vuonna 2003, että eräiden seikkojen osalta on tarpeen toteuttaa yhteensovitettu tarkastusohjelma vuonna 2004.
- (3) Haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/32/EY⁽²⁾ vahvistetaan aflatoksiini B₁:n enimmäispitoisuus rehuissa, mutta yhteisöllä ei ole säännöksiä muista mykotoksiineista kuten okratoksiini A:sta, tsearalenonista, deoksinivalenolista ja fumonisiineistä. Tietojen saaminen kyseisten mykotoksiinien esiintymisestä pistokokeiden avulla olisi hyödyllistä tilanteen arvioimiseksi asianmukaisen lainsäädännön kehittämistä varten. Lisäksi tietyt rehuaineet kuten vilja- ja öljykasvien siemenet ovat erityisen alttiit mykotoksiinikontaminaatiolle sadonkorjuu-, varastointi- ja kuljetusolojen vuoksi. Koska mykotoksiinipitoisuudet vaihtelevat vuosittain, kaikista manituista mykotoksiineista on aiheellista kerätä tiedot useina peräkkäisinä vuosina.
- (4) Aikaisemmat tarkastukset, joilla on pyritty selvittämään antibioottien ja kokkidiostaattien esiintymistä eräissä rehuissa, missä kyseisten aineiden käyttö on kielletty,

osoittavat, että tällaisia rikkomuksia ilmenee edelleen. Löydösten tiheys ja asian arkaluonteisuus oikeuttavat jatkamaan tarkastuksia.

- (5) On tärkeää varmistaa, että eläinperäisten rehuaineiden käyttöä rehuissa koskevat rajoitukset, sellaisina kuin niistä säädetään asiaa koskevassa yhteisön lainsäädännössä, on pantu tosiasiallisesti täytäntöön.
- (6) Medroksiprogesteroniasetaatin löytyminen ihmisten ja eläinten ravintoketjusta korostaa rehutoimitusten valinnan tärkeyttä turvallisuuden varmistamiseksi eläinten ravinnossa. Eräät rehujen ainesosat ovat elintarviketeollisuuden tai muiden teollisuudenalojen tai kaivos-toiminnan sivutuotteita. Teollisuusperäisten rehuaineiden alkuperä ja jalostusmenetelmä voivat olla erityisen merkittäviä tuotteiden turvallisuuden kannalta. Siksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon tämä näkökohta suorittaessaan tarkastuksiaan.
- (7) Tässä suosituksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietoa ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ANTAA TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Suositellaan, että jäsenvaltiot toteutettaisivat vuonna 2004 yhteensovitettun tarkastusohjelman, jolla pyrittäisiin selvittämään seuraavaa:
 - a) mykotoksiinien (aflatoksiini B₁:n, okratoksiini A:n, tsearalenonin, deoksinivalenolin ja fumonisiinien) pitoisuudet rehuissa sekä määrittäminen. Näytteidenotto voidaan toteuttaa pistokokein tai kohdennetulla otannalla. Kohdennetussa otannassa näytteiden olisi oltava rehuaineita, joiden epäillään sisältävän korkeita mykotoksiinipitoisuuksia, esimerkiksi vilja- tai öljykasvien

⁽¹⁾ EYVL L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/46/EY (EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55).

⁽²⁾ EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/100/EY (EUVL L 285, 1.11.2003, s. 33).

siemeniä, öljyhedelmiä tai niistä tehtyjä tuotteita ja sivutuotteita sekä rehuaineita, joita on varastoitu pitkän aikaa tai kuljetettu meritse pitkiä matkoja. Tarkastusten tuloksista olisi raportoitava liitteessä I esitettyä mallia käyttäen;

b) eräät tiettyjen eläinlajien ja -ryhmien rehun lisäaineina käytetyt sallitut tai kielletyt lääkeaineet ei-lääkinnällisissä esiseoksissa ja rehuseoksissa, joissa kyseisten lääkeaineiden käyttö on kielletty. Tarkastukset olisi kohdistettava kyseisten lääkeaineiden esiintymiseen esiseoksissa ja rehuseoksissa, jos toimivaltainen viranomaisen arvioi rikkomukset todennäköisimmiksi. Tuloksista olisi raportoitava liitteessä II esitettyä mallia käyttäen;

c) eläinperäisten rehuaineiden tuotantoa ja käyttöä koskevien rajoitusten täytäntöönpano liitteen III mukaisesti;

d) rehuseosten valmistajien käyttämät menetelmät teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa ja kyseisten aineiden laadun ja turvallisuuden varmistamisessa liitteessä IV esitetyllä tavalla.

2. Suositellaan, että jäsenvaltiot sisällyttävät 1 kohdassa tarkoitettua yhteensovitetun tarkastusohjelman tulokset erillisenä lukuna tarkastustoimia koskevaan vuosikertomukseensa, joka on jätettävä viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2005 direktiivin 95/53/EY 22 artiklan 2 kohdan sekä yhdenmukaistetun kertomusmallin viimeisimmän version mukaisesti.

Tehty Brysselissä 17 päivänä helmikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

Tiettyjen mykotoksiinien (alfatoksiini B₁:n, okratoksiini A:n, tsearalenonin, deoksinivalenolin ja fumonisiinien) pitoisuudet rehuissa

Kaikista testinäytteistä saadut yksittäiset tulokset; 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu kertomusmalli

Rehut		Näytteiden otto (pistokokein tai kohdennetusti)	Mykotoksiinityyppi ja -pitoisuus (µg/kg:ssa rehua, jonka suhteellinen kosteus on 12 %)				
Tyyppi	Alkuperä- maa		Aflatoksiini B ₁	Okratoksiini A	Tsearalenoni	Deoksinivalenoli	Fumonisiinit ^(*)

(*) Fumonisiinipitoisuus sisältää B₁, B₂ ja B₃-fumonisiinit.

Toimivaltainen viranomaisen olisi edelleen selvítettävä seuraavaa:

- toimet, joihin on ryhdytty, jos B₁-aflatoksiinin enimmäistaso on ylitetty,
- käytetyt määritysmenetelmät,
- toteamisrajat.

LIITE II

Tiettyjen rehun lisäaineina kiellettyjen lääkeaineiden esiintyminen

Eräitä antibiootteja, kokkidiostaatteja ja muita lääkeaineita voidaan käyttää laillisesti lisäaineina tietyille eläinlajeille ja -ryhmille tarkoitetuissa esiseoksissa ja rehuseoksissa, jos ne on sallittu rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetussa neuvoston direktiivissä 70/524/ETY ⁽¹⁾.

Kiellettyjen lääkeaineiden esiintyminen rehuissa on rikkomus.

Tarkastettavat lääkeaineet olisi valittava seuraavasta luettelosta.

1) Vain tietyille eläinlajeille ja -ryhmille tarkoitetuissa rehuissa lisäaineina sallitut lääkeaineet:

avilamysiini	monensiinatrium
dekokinaatti	narasiini
diklatsuriili	narasiini-nikarbatsiini
flavofosfolipoli	robenidiinihydrokloridi
halofuginoni-hydrobromidi	salinomysiinatrium
lasalosiidatrium A	semduramitsiinatrium.
maduramisiiniammonium, alfa	

2) Lääkeaineet, joita ei enää sallita rehun lisäaineina:

amproliumi	nikarbatsiini
amproliumi/etopabaatti	nifursoli
arprinosidi	olakvindoksia
avoparsiini	ronidatsoli
karbadoksi	spiramysiini
dimetridatsoli	tetrasykliinit
dinitolmidi	tylosiinifosfaatti
ipronidatsoli	virginiamysiini
metiklorpindoli	sinkkibasitrasini
metiklorpindoli/metyylientsokvatti	muut mikrobilääkkeet.

3) Lääkeaineet, jotka eivät ole olleet milloinkaan sallittuja rehun lisäaineina:

muut aineet.

Kaikista vaatimusten vastaisista testinäytteistä saadut yksittäiset tulokset; kertomusmalli 1 kohdan b alakohdan mukaisesti

Rehutyypin (eläinlaji ja -ryhmä)	Todettu aine	Pitoisuustaso	Rikkomuksen peruste ^(a)	Toteutetut toimet

^(a) Syy kielletyn aineen esiintymiseen rehussa toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tutkimuksen perusteella.

Toimivaltaisen viranomaisen olisi edelleen selvitettävä seuraavaa:

- testinäytteiden kokonaislukumäärä
- tutkittujen aineiden nimet
- käytetyt määrittämenetelmät
- toteamisrajat.

⁽¹⁾ EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

LIITE III

Eläinperäisten rehuaineiden tuotannon ja käytön rajoitukset

Sanotun rajoittamatta direktiivin 95/53/EY 3—13 artiklan ja 15 artiklan soveltamista, jäsenvaltioiden olisi vuoden 2004 aikana toteutettava yhteensovitettu tarkastusohjelma, jolla tarkastetaan, onko eläinperäisten rehuaineiden tuotantoa ja käyttöä koskevia rajoituksia noudatettu.

Erityisesti sen varmistamiseksi, että kieltoa eläinproteiinin käytöstä eräiden eläinten ruokinnassa todella noudatetaan tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾ liitteessä IV määrättyllä tavalla, jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön kohdistettuun näytteenottoon perustuva erityinen tarkastusohjelma. Ohjelman taustalla olisi direktiivin 95/53/EY 4 artiklan mukaisesti oltava riskiperusteinen strategia, jossa otetaan huomioon kaikki vaiheet ja tilat, joissa rehua tuotetaan, käsitellään ja hallinnoidaan. Jäsenvaltioiden olisi kiinnitettävä erityistä huomiota niiden perusteiden määrittelyyn, joihin riskin voidaan katsoa liittyvän. Kunkin perusteen painotuksen olisi oltava oikeassa suhteessa riskiin. Tarkastustiheyden ja tiloissa analysoitavien näytteiden lukumäärän olisi oltava oikeassa suhteessa kyseisille tiloille annettujen painotusten yhteenlasketun määrän kanssa.

Valvontaohjelmaa laadittaessa olisi otettava huomioon seuraavat ohjeelliset tilat ja perusteet:

Tilat	Arviointiperusteet	Korjauskertoimet
Rehutehtaat	— Rehutehtaat, joilla on erilliset linjat märehitijöille sekä muille kuin märehitijöille tarkoitettujen sellaisten rehuseosten tuottamiseen, jotka sisältävät poikkeuksen saaneita prosessoituja eläinperäisiä proteiineja — Rehutehtaat, joilla sääntöjä on jätetty noudattamatta aikaisemmin tai joilla sääntöjen noudattamatta jättämistä voidaan epäillä — Rehutehtaat, joilla prosessoidaan suuria määriä maahantuotua rehua, jonka proteiinipitoisuus on korkea, esim. kalajauhoa, soijajauhoa, maissintärkkelysjauhoa ja proteiiniitivistettä — Rehutehtaat, joilla tuotetaan suuria määriä rehuseoksia — Sisäisistä operatiivisista menettelyistä johtuva ristikontaminaation riski (kuten vakiosiilot tietyille tuotteille, linjojen erottamisen valvonta, ainesosien valvonta, omavalvontalaboratorio, näytteenotto-menettelyt)	
Rajavalvontapisteet ja muut yhteisöön tuontipaikat	— Suuri/pieni määrä maahantuotua rehua — Rehuja, joiden proteiinipitoisuus on suuri	
Maatilat	— Tilat, jotka tekevät rehunsekoituksen itse ja käyttävät poikkeuksen saaneita prosessoituja eläinperäisiä proteiineja — Tilat, joilla pidetään sekä märehitijöitä että muita lajeja (ristiruokinnan vaarat) — Tilat, joille rehuja ostetaan irtorehuna	
Jälleenmyyjät	— Tukkuliikkeet ja välivarastot, joissa pidetään rehuja, joiden proteiinipitoisuus on suuri — Suuret määrät kaupattavaa irtorehua — Ulkomailla tuotettujen rehuseosten jälleenmyyjät	

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.

Tilat	Arviointiperusteet	Korjauskertoimet
Rahtisekoittajat	— Rahtisekoittajat, jotka tuottavat rehua sekä märehitijöiden että muiden kuin märehitijöiden ruokintaa varten — Rahtisekoittajat, jotka ovat aikaisemmin jättäneet noudattamatta sääntöjä tai joiden voidaan epäillä olevan noudattamatta niitä — Rahtisekoittajat, jotka käsittelevät rehua, jonka proteiinipitoisuus on suuri — Rahtisekoittajat, jotka tuottavat suuria määriä rehua — Palvelun kohteena olevia maatiloja on paljon, joukossa myös märehittäjiä pitäviä maatiloja	
Kuljetusvälineet	— Prosessoitujen eläinperäisten proteiinien ja rehujen kuljetukseen tarkoitetut ajoneuvot — Ajoneuvot, joiden osalta sääntöjä on jätetty noudattamatta aikaisemmin tai joilla sääntöjen noudattamatta jättämistä voidaan epäillä	

Vaihtoehtona näille ohjeellisille tiloille ja perusteille jäsenvaltiot voivat toimittaa omat riskiarvionsa komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2004, tai 31 päivänä toukokuuta 2004 niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004.

Näytteenotto olisi kohdennettava eriin tai tilanteisiin, joissa ristikontaminaatio kiellettyjen prosessoitujen proteiinien kanssa on todennäköisintä (ensimmäinen erä sellaisen rehukuljetuksen jälkeen, joka on sisältänyt kiellettyjä eläinproteiineja, tai tuotantolinjan teknisten ongelmien tai muutosten jälkeen, tai kun irtorehun varastosäiliöissä tai siiloissa on tehty muutoksia).

Jokaisessa jäsenvaltiossa olisi suoritettava vuosittain vähintään 10 tarkastusta 100 000 tonnia tuotettua rehuseosta kohti. Jokaisessa jäsenvaltiossa olisi suoritettava vuosittain vähintään 20 virallista näytteenottoa 100 000 tonnia tuotettua rehuseosta kohti. Ennen vaihtoehtoisten menetelmien hyväksymistä näytteiden analysoinnissa olisi käytettävä eläinperäisten ainesosien mikroskooppisen tutkimuksen ja arvioinnin suuntaviivoista rehujen virallista tarkastusta varten annetussa komission direktiivissä 98/88/EY⁽¹⁾ säädettyä mikroskooppista tutkimusta ja arviointia. Kiellettyjen eläinperäisten ainesosien pieniäkin pitoisuuksia rehuissa olisi pidettävä rehukiellon rikkomisena.

Tarkastusohjelmista saatavat tulokset olisi toimitettava komissiolle seuraavia malleja käyttäen:

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 45.

[illegible]

C. Tiivistelmä märehtijöille tarkoitetuissa rehuissa esiintyneistä kielletyistä prosessoiduista eläinperäisistä proteiineista

	Näytteenottokuukausi	Kontaminaatiotyyppi ja -aste	Sovelletut sanktiot (tai muut toimenpiteet)
1			
2			
3			
4			
5			
...			

Lisäksi jäsenvaltioiden olisi analysoitava rehuksi tarkoitetut rasvat ja kasviöljyt selvittääkseen luujäämien esiintyminen ja sisällytettävä kyseisten analyysien tulokset tämän suosituksen 2 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen.

LIITE IV

Teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa käytetyt menetelmät

Toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on yksilöidä ja kuvailla lyhyesti menetelmät, joita rehuseosten valmistajat käyttävät teollisuusperäisten rehuaineiden toimitusten valinnassa ja arvioinnissa. Joissakin menetelmissä saatetaan määritellä etukäteen toimitettavien tuotteiden tai toimittajien erityispiirteet tai niille asetettavat vaatimukset. Toisissa menetelmissä rehuseosten valmistajat tarkastavat itse toimitusten vaatimustenmukaisuuden niitä vastaanottaessaan.

Toimivaltaisten viranomaisten olisi osoitettava kunkin yksilöidyn (toimitusten valintaan ja arviointiin liittyvän) menetelmän hyödyt ja haitat rehujen turvallisuuden kannalta. Viranomaisten olisi myös arvioitava potentiaaliset riskit huomioon ottaen, onko menetelmä hyväksyttävä, puutteellinen vai hylättävä rehujen turvallisuuden takaamiseksi, ja perusteltava päätös.

Menetelmien arviointi

Menetelmä (lyhyt kuvaus, myös rehuaineen hyväksymis-/hylkäämisperuste)	Hyödyt	Haitat	Arvio menetelmien hyväksyttävyydestä